

Форма № 09/18

Затверджена рішенням вченої ради ІДГУ
від 30.08.2018 р., протокол № 1

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Навчально-методичною радою ІДГУ

Протокол № 4 від 15.01 2019 р.

Голова НМР Н. М. Кольцун

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
СУЧАСНИЙ ФРАНЦУЗЬКИЙ ДИСКУРС**

освітній ступінь магістр
(назва освітнього ступеня)

галузь знань 01 Освіта/Педагогіка
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 014 Середня освіта (Мова і література (із зазначенням мови))
(код і назва спеціальності)

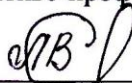
освітня програма Середня освіта: мова і література (французька)
спеціалізація (код і назва спеціальності)

тип дисципліни вибіркова
(обов'язкова / вибіркова / факультативна)

Ізмаїл – 2019

ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньо-професійної програми

(підпис, ініціали, прізвище)

доц. Стародедова Л.В.

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою романо-германської філології
протокол № 5 від 21 грудня 2018

Завідувач кафедри

(підпис, ініціали, прізвище)

доц. Радкіна В.Ф.

ПОГОДЖЕНО:

Голова науково-методичної ради факультету
іноземних мов

(підпис, ініціали, прізвище)

доц. Четверікова О.Р.

Розробник програми: канд. філол. наук, доц. кафедри романо-германської
філології Кудінова О.І.

Рецензенти програми: канд. пед. наук, доц. кафедри романо-германської
філології Радкіна В.Ф.

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	<u>Денна</u>	<u>Заочна</u>
Кількість кредитів: 4	<i>Лекції:</i>	
Модуль: 1	16	
Загальна кількість годин: 120	<i>Практичні заняття:</i>	
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом: 1, 2	<i>Лабораторні заняття:</i>	
Семестр: 2, 3	-	
Тижневе навантаження (год.):	<i>Семінарські заняття:</i>	
- аудиторне: 2	16	
- самостійна робота: 6	<i>Консультації:</i>	
Форма підсумкового контролю: залік		
Мова навчання: французька, українська	<i>Самостійна робота:</i>	
	88	

2. МЕТА ДИСЦИПЛІНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Сучасний французький дискурс» виступають новітні теоретичні напрямки дослідження соціолінгвістичного феномена дискурсу, теоретико-методологічні засади та основні закономірності сучасного французького дискурсу.

Мета дисципліни «Сучасний французький дискурс» полягає у формуванні наукового уявлення про соціолінгвістичний феномен дискурсу як об'єднуюче осереддя сучасної європейської гуманітаристики, а також ознайомлення майбутніх магістрів із основними положеннями французької школи дискурсного аналізу.

Передумови для вивчення дисципліни.

Програма розроблена з урахуванням принципів гуманізації та демократизації освіти, на основі концепції полікультурності; базується на новітніх теоретичних здобутках і практичному досвіді в галузі укладання програм. Дана програма передбачає закріплення досвіду студентів попередніх років навчання, підкреслюється необхідність удосконалення набутих на молодших курсах навичок та умінь.

Міждисциплінарні зв'язки. Даний навчальний курс пов'язаний з курсами «Методологія і філософія мови», «Комунікативні стратегії в французькій мові», «Історія літературознавчих вчень».

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен набути такі результати навчання:

1. Знання:

- новітніх підходів до розуміння феномену дискурсу у сучасній системі лінгвістичних знань;
- теоретико-методологічних засад сучасного французького дискурсу;
- основних положень французької школи дискурсного аналізу.

2. Уміння:

- користуватися науковою літературою, аналізувати іншомовний текст, дискурс у цілому та його комунікативні фрагменти за функціонально-стилістичним розшаруванням;

- здійснювати дискурс-аналіз, володіти методами концептуального аналізу;
- використовувати систему знань, отриманих у результаті вивчення дисципліни, у галузі гуманітарних і професійно-орієнтованих дисциплін.

3. *Комунікація:*

- вміти застосовувати когнітивно-дискурсивні стратегії, спрямовані на сприйняття й породження зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній і письмовій формах з урахуванням специфіки офіційного, нейтрального та неофіційного реєстрів спілкування;
- володіння техніками встановлення професійних контактів та розвинути професійним спілкуванням.

4. *Автономність та відповідальність:*

- вміти самостійно правильно виконувати завдання та розв'язувати задачі, аргументовано та послідовно відстоювати свою думку;
- вміти ефективно організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності;
- усвідомлювати необхідність навчання впродовж усього життя з метою поглиблення набутих та здобуття нових фахових знань.

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви модулів / тем	Кількість годин (денна форма навчання)						Кількість годин (заочна форма навчання)						
		Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Самостійна робота	Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Самостійна робота	
1.	Феномен дискурсу як об'єднуюче осереддя сучасної європейської гуманітаристики	4	2	2	-		15							
2.	Поняттєва структура терміну «дискурс» у французьких наукових розвідках	4	2	2			10							
3.	Дискурс-аналіз як сукупність аналітичних методів інтерпретації текстів	8	4	4	-		15							
4.	Теоретичні побудови та дослідницькі практики дискурс-аналізу у французькому науковому просторі	12	6	6	-		24							
5.	Класифікації дискурсу у домені сучасних франкомовних наукових парадигм	4	2	2	-		20							
	Проміжний контроль						4							
Разом:		32	16	16	-		88							

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни за темами

<p>Тема 1. Феномен дискурсу як об'єднуюче осереддя сучасної європейської гуманітаристики. Дискурс як істотна складова соціокультурної взаємодії. Аналіз дискурсу як актуальна міждисциплінарна область знання. Загальна спрямованість сучасної лінгвістики на теорію дискурсу. Основні напрями новітніх європейських парадигм дослідження дискурсу.</p>
<p>Тема 2. Поняттєва структура терміну «дискурс» у французьких наукових розвідках. Історія формування поняття «дискурс». Дискурс як полісемічний термін низки гуманітарних наук. Дефініційне багатоманіття дискурсу. Традиційне значення дискурсу як упорядкованого мовного повідомлення окремого суб'єкта. Трактатування поняття «дискурс» у сучасній лінгвістиці.</p>
<p>Тема 3. Дискурс-аналіз як сукупність аналітичних методів інтерпретації текстів. Теоретичні бази дискурс-аналізу. Ідеологічні, історичні, психоаналітичні аспекти дискурсу. Дискурс як «набір стратегій» (Домінік Менгено). Теоретична й методологічна нероздільність тексту і дискурсу. Дискурс-аналіз як дослідження текстів у якості продуктів мовленнєвої діяльності, що здійснюється в конкретних суспільно-політичних обставинах і культурно-історичних умовах. Дискурс-аналіз як вивчення комунікативної поведінки.</p>
<p>Тема 4. Теоретичні побудови та дослідницькі практики дискурс-аналізу у французькому науковому просторі. Філософсько-методологічні засади французької школи дискурсного аналізу. Французький дискурс як синтез теоретичних досягнень національної філософії, психології та соціології. Різноманітність як визначальна риса французького дискурсу. Концепція Еміля Бенвеніста про дискурс як “мовлення, що привласнюється”. Ролан Барт як теоретик застосування дискурсивного підходу в літературознавстві та критиці. Загальні аспекти дискурсу у теоретичних побудовах Мішеля Фуко, Жака Лакана <i>et al.</i> Дискурс-аналіз Жана Дюбуа як засіб відновлення досліджень взаємозв'язків між лексикою та суспільством. Мішель Пеше як «психоаналітик дискурсу». Аналітичне поле дискурсу Домініка Менгено. Патрик Шародо як фундатор французького комунікаційного дискурс-аналізу.</p>
<p>Тема 5. Класифікації дискурсу у домені сучасних франкомовних наукових парадигм. Проблеми типології дискурсу. Залежність принципу класифікації дискурсу від напрямку дослідження. Основні принципи та критерії поділу дискурсу на типи: філософський, літературний, публіцистичний тощо. Специфіка художнього та масмедійного дискурсів.</p>

5.2. Тематика семінарських занять.

1. Інтерпретація терміну "дискурс" у франкомовному просторі.
2. Дискурсний аналіз як методологічний підхід гуманітарних і соціальних наук.
3. Текст *vs* дискурс: когерентність понять.
4. Основні напрями досліджень європейської дискурсології.
5. Французький простір дискурс-аналізу: 1960-80 рр. XX століття.
6. Французький простір дискурс-аналізу: кінець XX - початок XXI століть.
7. Типологія дискурсу.
8. Особливості художнього та масмедійного дискурсів.

5.3. Організація самостійної роботи студентів.

№ з/п	Вид роботи	Кількість годин	Форми звітності
1.	Підготовка до лекційних та семінарських занять.	25	конспект
2.	Виконання вправ до семінарських занять	14	письмова робота
3.	Читання, переклад та складання анотацій	30	усна доповідь,

	теоретичних джерел з дискурсивної проблематики («Analyse du discours» de l'Encyclopédie Larousse, «Peut-on assigner des limites à l'analyse du discours?» par Dominique Maingueneau, «Le stéréotype dans le discours littéraire» par E.Omelichkina, etc.)		письмова робота
4.	Написання есе	15	письмова робота
5.	Підготовка до проміжного контролю	4	модульна контрольна робота
	Разом	88	

Індивідуальна робота

Приклади вправ до семінарських занять:

1. Traduisez les citations et écrivez votre propre texte (jusqu'à 10 phrases), auquel une de ces citations pourrait servir d'épigraphe:

1. Quand les hommes se livrent à des pensées présomptueuses, c'est dans leurs propres discours qu'ils trouvent d'incorruptibles accusateurs (*Eschyle, La Thébàïde, Ve s. av. J.-C.*).
2. Le même discours dans la bouche d'un homme obscur, ou dans celle d'un homme qu'on considère, produit des impressions bien différentes (*Euripide, Hécube, Ve s. av. J.-C.*).
3. Celui qui ne dit jamais rien de ce qu'il faut dire est prolix, ne laissât-il échapper que deux syllabes; au contraire, celui qui ne dit rien d'inutile est concis, même dans le plus long discours (*Philémon, Fragments, IVe s. av. J.-C.*).
4. Un homme d'esprit a autant à se défier des discours d'un sot qu'un ennemi circonspect des démarches d'un téméraire (*Adolphe d'Houdetot, Dix épines pour une fleur, 1853*).
5. L'homme malléable aime à s'enflammer à tout discours (*Héraclite d'Ephèse, Fragments originaux, Ve s. av. J.-C.*).
6. Il y a des gens qui ne sont honnêtes que dans le discours (*Antoine Gombaud, dit le «chevalier de Méré», Les maximes et sentences, 1687*).
7. Je préfère le témoignage de ma conscience à tous les discours qu'on peut tenir sur moi (*Cicéron, Les pensées sur la conscience, Ier s. av. J.-C.*).
8. Bien des hommes mériteraient d'être muets à cause de leurs discours (*Jean-Paul Richter, Pensées, 1829*).

2. Traduisez les phrases et essayez de recréer leur contexte incluant les circonstances et/ou les conditions qui les entourent:

1. Après le discours du Premier ministre, Lilian Thuram a trouvé "très belle" l'idée du contrat d'intégration (*Le Nouvel Observateur, 2002*).
2. Je trouve ça plus touchant que le discours moderne m'ennuie, me rase (*Marie Claire*).
3. Le communisme a réussi dans le discours autant qu'il a échoué dans l'action (*François de Closets, La Grande Manip*).
4. Par ailleurs, les discours politiques qui accompagnent ces lois motivent d'autant plus notre inquiétude (*Le Nouvel Observateur, 2002*).
5. Personne ne pouvait plus sortir, et les discours se prolongeaient, et ton père ne pouvait pas me prévenir (*Laurence Salacrou, L'ombre d'un roi*).
6. Qui, lui, prenait goût aux accents de vérité des discours de l'extrême gauche (*Le Nouvel Observateur, 2002*).

Тематика есе:

-Le proverbe oriental déclare: «Accommode tes discours au goût de tout le monde, si tu veux être bien venu de la société» (Apologues et contes orientaux, 1784). Êtes-vous d'accord avec cette affirmation?

-«Les discours ont peu de valeur, seuls les actes comptent», – dit le proverbe nigritien (Livre des proverbes des Peuls). Dans quelle mesure êtes-vous d'accord avec cet énoncé?

-La culture fait-elle l'homme? (Peut-on dire qu'elle le transforme au point d'en faire ce qu'il est? L'homme ne devient-il lui-même que grâce à ce processus de transformation qu'est la culture? Ou, au contraire, peut-on craindre ou constater que la culture "défait" l'homme, le dénature?)

-Lorsqu'on s'informe en écoutant, regardant ou lisant les médias, on s'intéresse au contenu de l'information, qui est le message principal. Est-ce que la mise en forme, le langage utilisé dans les médias sont aussi porteurs de messages, qui influent sur notre mode de pensée? Quel rôle y jouent-ils?

6. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

6.1. *Форми поточного контролю:* усне та письмове опитування на семінарських заняттях.

6.2. *Форми проміжного контролю:* модульна контрольна робота.

6.3. *Форми підсумкового контролю:* залік.

7.ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Під час поточного контролю оцінюються відповіді студента на семінарських заняттях, результати самостійної роботи з виконання вправ, запропонованих до семінарських занять, опрацювання теоретичних джерел з дискурсивної проблематики та написання есе.

Модульна контрольна робота здійснюється в письмовій формі і складається з 30 тестових завдань, спрямованих на всебічну і комплексну перевірку обсягу, рівня та якості засвоєння навчального матеріалу.

Приклади тестових завдань:

1. *Le discours implique un acte langagier d'où émergent*

- a. un texte, un contexte et une intention.
- b. mot nouveau et sens nouveau d'un mot
- c. des termes différents
- d. origine et filiation des mots

2. *L'analyse du discours est une technique de recherche en sciences sociales permettant de questionner*

- a. ce qu'on fait en parlant, au-delà de ce qu'on dit
- b. sur les avantages d'une politique multiculturelle
- c. sur la place de l'enfant dans la ville
- d. un chercheur capable de s'exprimer en langage clair, de façon à se faire comprendre par un grand nombre de personnes

3. *Ce que Louis Althusser appelle les «formations imaginaires», ce sont*

- a. les marques de subjectivité du locuteur, les figures rhétoriques (conscientes ou inconscientes), la grammaire et ses formes diverses
- b. la relation entre les textes ou la manière dont les textes réagissent entre eux
- c. les oppositions et les résistances
- d. le sujet de l'énonciation

4. ...

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

8.1. *Шкала та схема формування підсумкової оцінки.*

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою:

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою
90-100	зараховано
70-89	
51-69	
26-50	не зараховано
1-25	

Схема розподілу балів

Максимальна кількість балів	70 балів (поточний контроль) – середньозважений бал оцінок за відповіді на	–	30 балів (проміжний контроль) – за
-----------------------------	--	---	------------------------------------

	семінарських заняттях та виконання індивідуальних завдань, який переводиться у 100-бальну шкалу з ваговим коефіцієнтом.0,7	результатами виконання модульної контрольної роботи
Мінімальний пороговий рівень	35 балів (поточний контроль)	16 балів (проміжний контроль)

8.2. Критерії оцінювання під час аудиторних занять

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обгрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обгрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово (без аргументації та обгрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

8.3. Критерії оцінювання індивідуальних завдань.

Вид індивідуального завдання	Максимальна кількість балів
Виконання вправ	5
Читання, переклад та складання анотацій теоретичних джерел з дискурсивної проблематики	5
Написання есе	5

Критеріями оцінювання роботи з виконання вправ є здатність використовувати набуті теоретичні знання на практиці.

Оцінювання завдань з читання, перекладу та складання анотацій теоретичних джерел з дискурсивної проблематики здійснюється за такими критеріями: вміння віднайти та зафіксувати авторські інтенції (мету написання статті), здатність розкрити предмет статі (тему й основну ідею тексту, позицію, яку підтримує автор), віднайти (за наявності) додаткові ідеї чи аргументи, представлені автором, а також передати авторський висновок (або авторські спостереження).

Критеріями оцінювання завдань з написання есе є:

- аналіз і оцінка інформації (грамотне застосування категорії аналізу; уміле використання прийомів порівняння й узагальнення для аналізу взаємозв'язку понять і явищ; здатність пояснити альтернативні погляди на аналізовану проблему й прийти до збалансованого висновку; розширений діапазон використаного інформаційного простору (студент використовує різні джерела інформації); наявність особистої оцінки порушеної проблеми);

- побудова суджень (ясність і чіткість викладу; логічне структурування доказів; грамотна аргументація висунутих тез; наявність різних точок зору та обґрунтованість їх особистої оцінки);

- оформлення роботи (робота відповідає основним вимогам до оформлення й використання цитат; дотримання лексичних, граматичних і стилістичних норм літературної французької мови; оформлення тексту з повним дотриманням правил орфографії й пунктуації; відповідність формальним вимогам).

8.4. Критерії оцінювання модульної контрольної роботи.

За правильну відповідь на кожне з 30 тестових завдань нараховується 1 бал. Максимальна кількість балів – 30.

8.5. Критерії оцінювання під час підсумкового контролю.

Підсумкова оцінка виставляється за результатами поточного та проміжного контролю.

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Дисципліна передбачає наявність спеціального технічного обладнання (відео-проектор, ноутбук).

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

10.1. Основні джерела

1. Charaudeau P. Langage et discours / P. Charaudeau. – Paris : Hachette, 1983. – 176 p.
2. Charaudeau P. Le discours d'information mediatique. La construction du miroir social. – Paris: Nathan, 1997. – 286 p.
3. Kudinova O. Discourse Research in Modern European Philological Sciences // Journal of Danubian Studies and Research. – Galati: Danubius University Press, 2018. Vol. 8, No 2. – С. 214–223.
4. Maingueneau D. Nouvelles tendances en analyse du discours. – Paris: Hachette, 1987.
5. Paveau M.-A. Théorie du discours 1. 1960-1980. [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://www.scoop.it/t/theorie-du-discours-1>
6. Reboul A Pragmatique du discours / A Reboul, J. Moechler. - Paris : Armand Colin, 1998. – 220 p.
7. Testenoire P.-Y. Discours et contre-discours dans l'espace public. [Електронний ресурс] / Режим доступу : <https://semen.revues.org/10498>
8. Барт Р. Избранные работы: Семиотика: Поэтика / . пер. с фр., сост., общ. ред. и вступ. ст. Г. К. Косикова / Р.Барт. – М. : Прогресс, 1989. – 616 с.
9. Серио П. Анализ дискурса во Французской школе [Дискурс и интердискурс] // Семиотика: Антология / Сост. Ю.С. Степанов. М.: «Академический Проект»; Екатеринбург: «Деловая книга», 2001.
10. Фуко М. Дискурс и истина. Минск: «Пропилеи», 2006.

11. Фуко М. Порядок дискурса // Фуко М. Воля к знанию: по ту сторону власти, знания и сексуальности. Работы разных лет. / Сост., пер. с фр., коммент. и посл. С. Табачниковой; под общ. ред. А Пузыряя. М.: Касталь, 1996. С. 47–96.

10.2. Допоміжні джерела

1. Buysens E. De l'abstrait et du concret dans les faits linguistiques: la parole, le discours, la langue. Acta Linguistica 3, 1943. – P.17-23.
2. Greimas A. Sémiotique. Dictionnaire raisonné de la théorie du langage / A. Greimas, J. Courtes. – Paris : Hachette, 1979. – 389 p.
3. Kristeva J. Lire la Bible // Kristeva J. Les nouvelles maladies de l'âme. – Paris: Fayard, 1993. – P.173–189.
4. Omelichkina E. La réalisation du type linguoculturel "héros combattant" dans le discours littéraire. Littératures. Université de Haute Alsace - Mulhouse, 2013, 423 p.
5. Paveau M.-A. «Quand les corps s'écrivent. Discours de femmes à l'ère du numérique» // Bidaud É. Recherches de visages. Une approche psychanalytique. –Paris: Hermann, 2014. – P. 207-241.
6. Ricoeur P. De l'interprétation // Ricoeur P. Du texte à l'action. – Paris: Seuil, 1986. – P. 11–34.
7. Ricoeur P. La tâche de l'herméneutique: en venant de Schleiermacher et de Dilthey // Ricoeur P. De texte à l'action. – Paris: Seuil, 1986. – P. 75-100.
8. Белова А. Д. Поняття «стиль, «жанр», «дискурс», «текст» у англійській лінгвістиці / А. Д. Белова // Вісник Іноземна філологія. – К., 2002. – Вип. 32 – 33. – С. 10–14.
9. Бенвенист Э. Общая лингвистика / Э. Бенвенист. – 3-е изд. – М.: Эдиториал УРСС, 2009. – 448 с.
10. Дейк Т. А., ван. Язык. Познание. Коммуникация / Т. А. ван Дейк; пер. с англ. : сб. работ / сост. В. В. Петров под ред. В. И. Герасимова; Вступ. ст. Ю. Н. Караулова и В. В. Петрова. – М. : Прогресс, 1989. – 312 с.
11. Дискурс як когнітивно-комунікативний феномен / Під загальн. ред. Шевченко І. С. – Харків: Константа, 2005. – 356 с.
12. Дискурс // Великий тлумачний словник сучасної української мови. – 5-те вид. – К.; Ірпінь: Перун, 2005.
13. Квадратура смысла: Французская школа анализа дискурса. Пер.с фр. и португ. / сост., общ.ред., вступ.ст. и коммент. П. Серио. — М.: Прогресс, 1999 — 416 с.
14. Кононенко В. Концепти українського дискурсу / В. Кононенко. – К.; Івано-Франківськ: Плай, 2004. – 248 с.
15. Рікер П. Конфлікт інтерпретацій // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ століття / За ред. М.Зубрицької. – Львів: Літопис, 1996. – С. 229–242.

10.3. Інтернет-ресурси

1. Dominique Maingueneau parle de paratopie et de discours littéraire [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=y0yvNmLutC0>
2. Conférence Stéphane Girard: "Analyse du discours littéraire québécois" [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=UBMGCnq7Kks>
3. Joy Sorman : "L'intrusion du littéraire dans le discours politique" [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=NDVxquHt9CY>
4. La littérature face au discours militant [Електронний ресурс] / Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=3H2cvn2JT90>